

нитѣ. За престѣпленията, които правите тамъ, никой нищо нѣма да ви каже, но щомъ се обърнете, ще видите, че вратата за този свѣтъ е затворена вече, и вие се намирате вънъ отъ неговата градина. Ето, отъ осемъ хиляди години насамъ вратата на райската градина е затворена за хората. Ева първа се осмѣли да откъсне безъ позволение единъ плодъ отъ „дървото на доброто и на злото“, но и до днесъ още не може да се върне въ райската градина. Всички мъже и жени стоятъ вънъ отъ райската градина, чакатъ да се отвори по нѣкакъвъ начинъ, да влѣзатъ вътре. Никакви молитви, никакви плачове не могатъ да имъ помогнатъ да влѣзатъ въ рая. — Защо? — Защото не е позволено да се ядатъ плодовѣтъ на дървото за познаване на доброто и злото. Хората и днесъ още не сж се възпитали, не сж се дисциплинирали да се подчиняватъ на Божиитѣ заповѣди. Ако днесъ ги пуснатъ въ рая, тѣ ще направятъ сжщата погрѣшка, каквато Адамъ и Ева направиха.

Съвременнитѣ хора се нуждаятъ отъ вътрешно възпитание, отъ вътрешна дисциплина, да могатъ разумно да се ползватъ отъ свободата, която имъ е дадена. Щомъ придобие тази дисциплина и възпитание, човѣкъ е готовъ вече да изпълнява всѣка заповѣдь, която Богъ му дава. Нѣма ли нужната дисциплина и възпитание въ себе си, при всѣки неустой и при всѣко неизпълнение на